

זועד למחקר סת"ם מאנסי ניו יארק

זעקה גדולה ומרה – שק ואפר יוצע לרבים

הנה נתברר לנו על ידי גביות עדות שקלפים (פארמעט) שכותבים עליהם ספרים תפילין ומזוזות הם נעשים בלי השגחה על ידי נכרים במדינת טשיינע כדי להרויח כסף, וכידוע שהמלאכה שם בזול, על כן בעלי המספקים את הקלפים (פארמעט) לצרכי סת"ם מעבירים לשם את עיבוד הקלפים והם נעשים על ידי גוים גמורים השטייניס בלי שום השגחה והם פסולים.

על כן אנו מודיעים שכל אחד יחוש לעצמו מה המקור הקלפים (פארמעט) של סת"ם אם יש עליהם השגחה, ומהיכן הם באים, ואם לאו המה פסולים.

והספרי תורה שבעלי בתים מוציאים עליהם הון תועפות בכוננה טהורה לזכות את הרבים לקרות בס"ת כשרה ומהודרת כדי לקיים בזה מצוות כתיבת ספר תורה, מכשילים את הרבים בברכות לבטלות ובביטול המצוה הגדולה של קריאת התורה.

ובענין התפילין ומזוזות: הנה הבית בסימן רצ"ו כותב: שמי שיש לו מזוזה כשירה נעשה לו נס וניצול מכל וצוקה, ועכשיו השאלה הוא איך קרה דבר אסון כזה עם הבאסעס בירושלים עיה"ק שאנשים נשים וטף נשרפו חיים רה"ל על ידי הערבים הרוצחים ימ"ש, ואילו היו המזוזות והתפילין כשרים היו המצוות מגינות עליהם, ועכשיו הקולר הזה תלוי על ראש המספקים וראשי הסוחרים והסופרים והרבנים הנותנים הכשר על כשרות שבסת"ם שנכתבו על קלף פסול כזה, והמה שותפים של עמלק כמו שאיתא בפ' רש"י על המאמר טוב שבטבחים שותפו של עמלק ופירושו רש"י הקדוש, ספיקי טריפות באים לידם וחס על ממונם ומאכילם לישראל ועי"ז הגמרא מתאר אותם לשותפו של עמלק. אוי לנו שכך עלתה בימינו שהסת"ם שאנו משלמים בממון ודמים תרתי משמע, ולבסוף נתברר שכל זה נעשה בטשיינע בלי שום השגחה כלל.

ואל הסופרים שכותבים ומוכרים תפילין ומזוזות וספרי תורה על קלף בלי שום השגחה ידעו: שמלבד איסור גזל הם מבטלים את הרבים במצות החשובות גדולות ויקרות כאלה, ומכשילים אותם בברכות לבטלות רה"ל. (ידעו נאמנה, כי לאחר 120 שנה הם יצטרכו לתת את הדין בביטול מצוות תפילין ומזוזות שהם מצוות יקרות כאלה, ובעון הנורא של הזכרות שם שמים לבטלה שלדעת הרמב"ם עוברים על זה על לאו של לא תשא שם ה"א לשוא רה"ל). ולהשומע ינעם ויבא עליהם ברכת טוב.

ועי"ז באעה"ה חודש אלול שנת תשס"א

נאום: אברהם פרידמאן - נאום: יעקב ווייס - נאום: אפרים פאלאק

א) בקסת הסופר (סימן א' סעיף א') וזה לשונו: תניא אמר ר' מאיר כשבאתי אצל ר' ישמעאל אמר לי בני מה מלאכתך, אמרתי לו לבלר (פירוש סופר) אני, אמר לי בני, הוי זהיר שמלאכתך מלאכת שמים היא שמא אתה מחסר אות אחת או מיתר אות אחת נמצאת מחריב את כל העולם כולו (עירובין דף י"ג), מכאן יראה הסופר איך הוא צריך להיות ירא את ה' מאוד. שאם עשה איזה קלקול או שלא עשה איזה תיקון כפי הראוי מפסיד את נשמתו, כי הוא גוזל את הרבים, [ובמשנת הסופר וז"ל: דהלא כל מה שמשלים להם הקונים אדעתא דסת"ם כשרים משלמים, וכיון שנותנים להם סת"ם פסולים הרי המעות גנובים בידם, עיי"ש באריכות] וגם מחטיאם ששרויים בלא מצות עשה ומברכים בכל יום ברכות לבטלה. ועליו הכתוב אומר וחוטא אחד יאבד טובה הרבה. ונאמר ארור עושה מלאכת ה' רמיה. על כן הוא מן הראוי למי שיש כח בידו למנות סופרים מהוגנים, אנשי אמת, שונאי בצע, בעלי תורה, יראי אלוקים וחרדים על דברו, בכל עיר ועיר ובכל פלך ופלך כמו שממנים שוחטים ובודקים, וכל מי שכותב ספר תורה תפילין ומזוזות טובים וכשרים כפי יכולתו, שכרו כפול ומכופל וניצול מדינה של גיהנום (בדיני כתיבת תפילין מהר"א מזונשהיים ובלבוש). ועיין בליקוטי שו"ת חת"ס סוף סימן פ"ג: ומכל שכן דבתפילין סופרי זמינו בקיאים, לא היה ולא נברא, כי בעוונותינו הרבים מקלקלים ומכשילים את הרבים, ויש כמה מאות ישראלים כשרים אשר מימיהם עדיין לא הניחו תפילין כשרים אקרקפתא דלהון, (ילקוט הסופר).